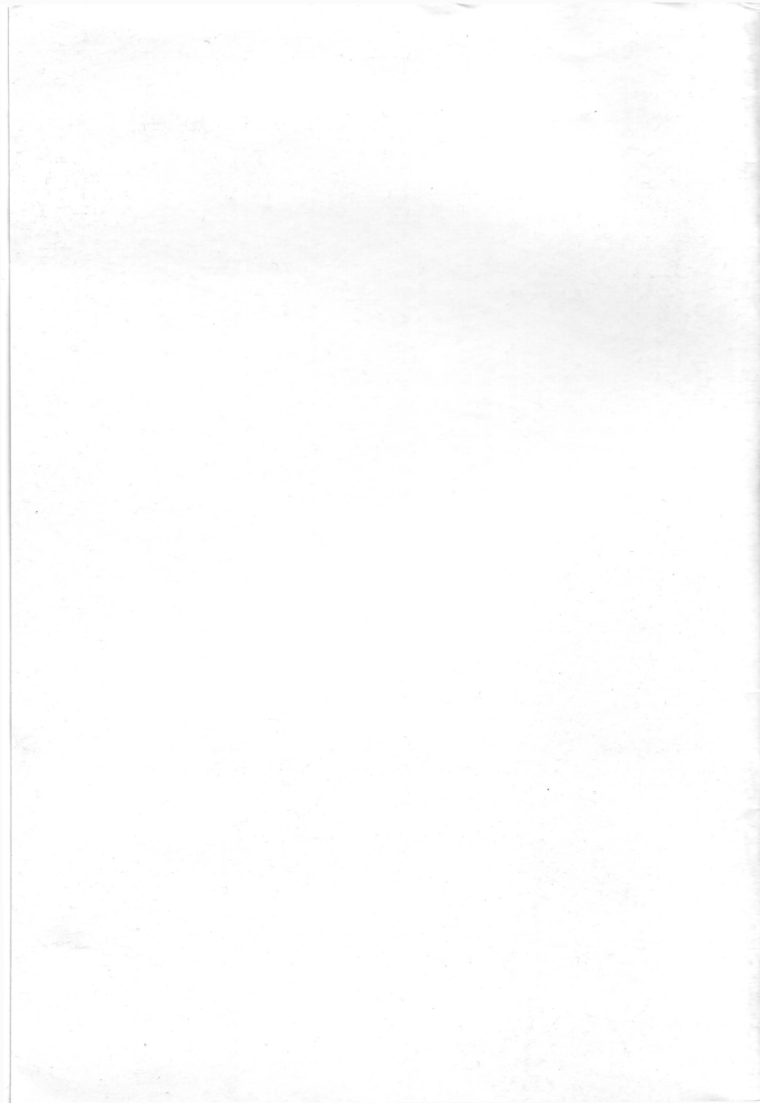
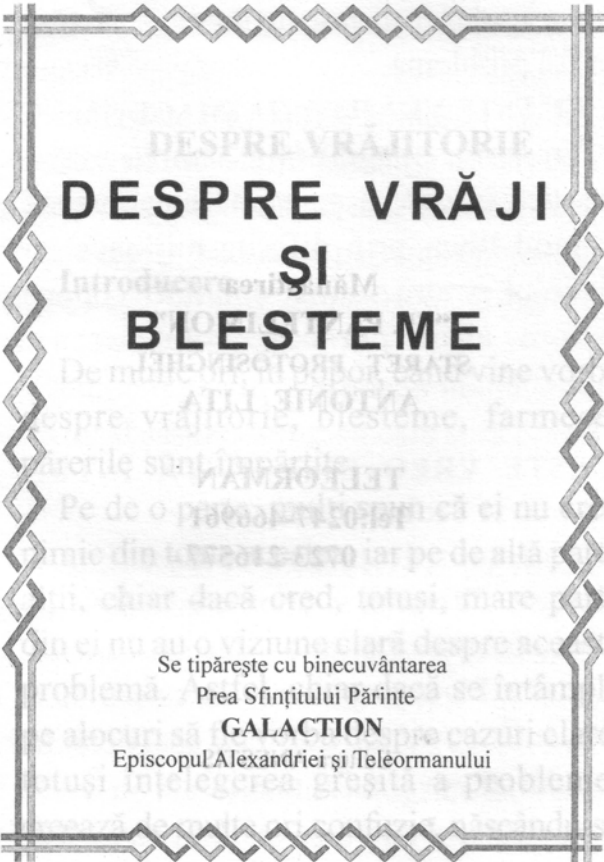

DESPRE VRĂJI și BLESTEME

DESPRE VRĂJITORIE

DESPRE VRĂJI ȘI BLESTEME

Se tipărește cu binecuvântarea

Prea Sfințitului Părinte

GALACTION

Episcopul Alexandriei și Teleormanului

Mănăstirea
“SF. PANTELIMON”
STAREȚ PROTOSINGHEL
ANTONIE LITA

TELEORMAN
Tel:0247-466961
0723-216577

Se tipărește cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte
GALACIION
Episcopul Teleormanului
Editura ANESTIS

DESPRE VRĂJITORIE

Introducere

De multe ori, în popor, când vine vorba despre vrăjitorie, blesteme, farmece, părerile sunt împărțite.

Pe de o parte, mulți spun că ei nu cred nimic din toate acestea, iar pe de altă parte alții, chiar dacă cred, totuși, mare parte din ei nu au o viziune clară despre această problemă. Astfel, chiar dacă se întâmplă pe alocuri să fie vorba despre cazuri clare, totuși înțelegerea greșită a problemei creează de multe ori confuzie, născându-se

fel de fel de teorii care nu lămuresc în nici un fel problema.

CE ESTE VRĂJITORIA (MAGIA)?

Vrăjitoria (magia) în ansamblu este o practică în care o persoană colaborează în mod liber, prin diferite mijloace cu diavolul, pentru a atinge anumite scopuri, asupra altor persoane sau lucruri influențându-le negativ.

ESTE VREO DIFERENȚĂ ÎNTRE MAGIE ȘI VRĂJITORIE?

Unii sunt de părere că ar exista o oarecare diferență și anume că magia ar fi o ramură a vrăjitoriei, dar majoritatea Sfinților Părinți spun că nu este nici o diferență; cuvântul vrăjitorie este numele popular al cuvântului magie.

CU CE SE OCUPĂ MAGIA (VRĂJITORIA)?

Magia este o ramură a științelor oculte. Ocultismul (ocultum = ascuns, secret) este știința care pretinde că ar cunoaște ceea ce este mai presus de experiența obișnuită, adică ceea ce este necunoscut în natură sau sufletului omenesc.

Oculțiștii susțin că puterea ocultă este dată de al șaselea simț, cu care sunt dotați ei.

CARE SUNT RAMURILE MAGIEI (VRĂJITORIEI)?

Ramurile magiei sunt foarte multe. Clasificarea de mai jos diferă de alte clasificări, dar aceasta este cea care a fost folosită de majoritatea teologilor. Le vom prezenta pe rând pe cele mai importante:

1.GHICIREA -în palmă(chiromanție), în bobi, în cafea, etc. – practică la noi de țigănci și babe;

2.DESCÂNTAREA - folosirea unor cântece, formule specifice amestecate cu rugăciuni prin care se pretinde vindecare.

3.GHITIA - vrăjitoria cu lucruri sfinte deschiderea cărții (pravilei), ghicirea cu cheia bisericii, cu cenușa din cădelniță; scrierea numelor pe toacă, arderea lor în candelă etc.

4.EPAIDIA - vrăjirea animalelor-întâlnită în popor când se ia mana la vaci, când se citesc vremurile și timpurile din măruntaiele animalelor.

5.FERMECĂTORIA - se vrăjesc diferite băuturi care influențează pe cei ce le consumă, folosită în special pentru

a uni sau despărți pe bărbați de femei, dar și la alte acțiuni...

6.AMULETELE - BAIERELE - sunt diferite obiecte care, dacă sunt purtate la gât, în buzunar, feresc pe cel ce le poartă de tot răul – la noi se întâlnește purtarea talismanului.

7.ASTROLOGIA - citirea viitorului din mișcarea stelelor sau a altor corpuri cerești; la noi se practică urmărirea horoscopului.

8.VRĂJITORIA propriu-zisă - chemarea diavolilor pentru a descoperi anumite lucruri, pentru a poseda anumite persoane.

Pe lângă acestea mai sunt și alte feluri de vrăjitorie, dar mai puțin răspândite la noi în țară.

Deci, trebuie să știm că, atunci când o persoană spune că i s-au făcut vrăji, atunci vom cunoaște că poate fi de fapt vorba de una din cele 8 clasificări de mai sus.

CEI CARE FAC VRĂJI, SUNT AJUTAȚI EFECTIV DE DIAVOLI?

Cu siguranță că da; mai mult o parte din ei cheamă pe diavoli în anumite locuri la miezul nopții și fac pact cu aceștia, ca în lumea aceasta să fie sluiți de diavoli, iar în cealaltă sufletul să fie dat în mâinile lor.

VRĂJILE POT AVEA EFECT ASUPRA ORICUI SE FAC?

Aceasta poate că este problema cea mai importantă de discutat, dacă toți creștinii sunt expuși în mod direct la acest pericol.

Răspunsul este categoric că, nu tot creștinul poate fi batjocorit cu tot felul de vrăji.

CARE DIN CREȘTINI SUNT EXPUȘI ACȚIUNII VRĂJILOR?

Din istoria bisericii știm că vrăjile au putere numai asupra acelor creștini care nu trăiesc și nu împlinesc poruncile sfintei biserici și a le duhovnicilor.

CUM TREBUIE SĂ VIEȚUIM CA SĂ NU FIM EXPUȘI ACȚIUNII DIRECTE A VRĂJILOR?

Mai întâi de toate creștinul trebuie să aibă un duhovnic la care să se spovedească regulat cel puțin în cele 4 posturi ale anului, iar dacă simte nevoia să se spovedească cât se poate de des.

10 A doua condiție ce trebuie împlinită este aceea de a face la duhovnic, o spovedanie completă a tuturor păcatelor fără a ascunde nimic din tainele sufletului.

A treia condiție este ca tot creștinul să facă zilnic canonul pe care i-l va da duhovnicul.

A patra condiție este ca fiecare să încerce zilnic lepădarea păcatului prin practicarea rugăciunii, după cuvântul Sfinților Părinți: „*Când începi să te rogi încetezi a mai păcătui, iar când încetezi rugăciunea începi a păcătui.*”

A cincea condiție este ca fiecare creștin să aibă smerenie și prin aceasta conștiința că singur nu poate face nimic fără ajutorul divin.

A șasea condiție este participarea regulată la Sfânta Liturghie și la celelalte slujbe ale sfintei biserici.

Dacă orice creștin ar împlini aceste condiții esențiale atunci cu siguranță că nici un fel de vrajă nu ar mai putea avea nici un efect asupra lui.

PENTRU CE APELEAZĂ CREȘTINII LA VRĂJITORIE?

Pentru că a slăbit în ei credința și frica de Dumnezeu; pentru că nu se roagă îndeajuns, ca să-și împlinească cererile lor prin rugăciune, iar nu prin ghicire; pentru că nu citesc Sfânta Scriptură să vadă ce osândă ajunge pe vrăjitori și pentru că nu merg regulat la Biserică, nu se spovedesc în cele patru posturi și nu cer la nevoie sfatul și rugăciunile preotului. Mai aleargă unii creștini la ghicit pentru că au uitat făgăduințele pe care le-au dat lui Hristos la Sfântul Botez, când au spus: „*Mă lepăd*

de satana, și de toate lucrurile lui, și de toată slujirea lui...". De asemenea, mai aleargă creștinii la ajutorul diavolului când nu li se împlinește cererea lor la Biserică sau pentru că uită de moarte și de ziua judecății lui Hristos.

De aceea, Sfinții Părinți ne îndeamnă să alergăm numai la Dumnezeu, numai la Biserică și la preoți, iar nu la diavoli și la slugile lor.

(Ne vorbește părintele Cleopa, vol 3, p.138).

DE CE OPREȘTE DUMNEZEU VRĂJITORIILE?

Pentru că, Dumnezeu poruncește în a doua Lege, să nu se afle cineva printre evrei care ar unelti vrăjitorii ori preziceri sau să ia aminte la glasul și la zborul păsărilor, nici să treacă copiii săi peste foc,

socotind că i-ar curăți cu focul, sau altele de acest fel să facă: „Să nu se afle întru tine care să treacă pe fiul său sau fata sa prin foc sau care să umble cu vrajă, descântând și fermecând și fermecători și descântători și care vrăjește după măruntaie și care caută în stele și care întreabă morții” (A doua lege. 18,10). Iar la Leviticon poruncește tot aceleași și adaugă, nu numai să nu facă cineva astfel de vrăji, dar nici să se ducă la cei ce le fac, ca să nu se molipsească de la ei: „Să nu vrăjiți, nici la vrajă de păsări să nu căutați” (Lev. 19, 26). Și iarăși: „Să nu mergi la cei ce vrăjesc și de descântători să nu vă lipiți, ca să nu vă spurcați cu ei; eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru”

(Lev. 31).

Și pentru ce oprește acestea?

a) Pentru că sunt spurcate și necurate înaintea lui Dumnezeu și acestea, și cei ce le uneltesc; și pentru aceasta îi va pierde Dumnezeu de pe fața pământului, căci așa zice Însuși Dumnezeu: „*Urâciune este Domnului Dumnezeului tău, tot cel ce face acestea și pentru urâciunile acestea va pierde pe ei Domnul Dumnezeul tău de la fața ta*” (A doua Lege 18, 12);

b) Pentru că toate aceste feluri de vrăji pricinuiesc atât de mare păcat de moarte sufletului celui ce le uneltește, cât și sufletului celui ce se duce și cere acestea de la vrăjitori; precum dovedește Proorocul Samuil, muștrând pe împăratul Saul, de ce n-a omorât pe împăratul amaleciților, zicând: „*Că păcatul vrajă este*”. (I împ. 15, 23)

b) Pentru că nici cei ce fac vrăjile și descântece și iau aminte la păsări nu pot da vreun folos celor vrăjiți și fermecați, nici cei vrăjiți nu capătă vreun folos, ci amândouă părțile se ostenesc în deșert; precum zice Proorocul Iezechiel: „*Au nu vedenii mincinoase ați văzut? Și vrăji deșarte ați grăit?*” (Iez. 13, 7) și înțeleptul Sirah: „*Vrăjile, descântece și visurile deșarte sunt*”. (Sir. 34, 5)

d) Pentru că vrăjile povățuiesc atât pe cei ce le uneltesc, cât și pe cei ce le caută, la slujirea și închinarea idolilor și a dracilor.

Pentru aceasta, de obște, toți dumnezeieștii Apostoli urmând Scripturile celei Vechi, ca o poruncă și punere de lege dau la toți creștinii, poruncindu-le să nu

întrebuințeze vrăji sau farmece sau descântece ori altele asemenea și zic:

„Să nu vrăjești, să nu farmeci” (Așez., cart. 7, cap. 3); și iarăși: „Nu te face descântător, pentru că aceasta duce la slujirea idolească... să nu fie întru tine descântec, ori să treci prin foc pe fiul tău, nici să farmeci, nici să descânți, nici să vrăjești după măruntaie, nici să înveți învățături viclene; căci acestea toate și Legea le oprește” (cart 7, cap. 6). Și iarăși: „Fugiți... de pompele elinești, de descântece, de vrăji, de ghiciri, de trecerea prin foc, de preziceri prin păsări, de vrăjile după măruntaie, de ghicirea prin morți, de strigarea asupra cuiva” (Așez., cart. II, cap. 62).

(HRISTOITIA, Nicodim Aghioritul, p.341)

CUVÂNTUL PĂRINTELUI CLEOPA DESPRE VRĂJITORI ȘI GHICITORI

- Părinte, sunt creștini ortodocși care aleargă la vrăjitori și la cei care deschid pravila. Se poate așa ceva?

- Cei care deschid pravila, călugări sau preoți de mir sau maici, au căzut din dreapta credință. Aceia se cheamă ghicitii, adică vrăjitori cu lucruri sfinte. Cine se duce la cei care deschid pravila, 10 ani nu se pot împărtăși. Iar cel care deschide pravila, dacă-i preot sau călugăr, este anatema și este despărțit de Biserică, pentru că face vrăji cu lucruri sfinte.

Ai văzut că vine câte o babă ca să te înșele și să te ducă în iad: «Hai să-ți descânte baba!» Cu ghiocul, cu cărți, să-ți facă de ursită ; că ai să te măriți, că are să

te ia cutare, cutare. N-ați pățit de acestea?

Și numai vezi că baba face cruce la descântece și o auzi că zice *Tatăl nostru* și apoi descântă. Iar la urmă zice: «Descântecul de la mine, leacul de la Maica Domnului!» Auzi ce zice sluga diavolului? Auzi satana cum amestecă otrava cu mierea, ca să te ducă în fundul iadului? Dar ce legătură are Maica Domnului cu descântecul babei? Biserica condamnă pe descântători: **«Cei ce caută în bobi, cei ce caută în cafea, cei ce caută în cărți, cei ce sting cărbuni, cei ce caută în palme - chiromanția - sunt opriți 7 ani de la Sfânta Împărtășanie».**

Cei care sunt vrăjitori, care fac de ursită, care umblă să ia mana de la animale, aceia sunt opriți 12 ani, iar fermecătorii, 25 de ani. Sunt multe feluri de vrăjitorii și toate sunt date anatema de Biserică.

188 Voi când veți auzi că unul deschide cartea, să fugiți ca de satana de el, că acela-i ghitiu, vrăjitor cu lucruri sfinte. Și baba care face cruce la descântece este tot ghitiu, tot diavolul o ține, ca să te înșele pe tine. „Măi, dar n-a fi păcat! N-a fi păcat, că baba a zis Tatăl nostru și a făcut cruce!»

Auzi cum amestecă diavolul otrava cu mierea și lumina cu întunericul, ca să te ducă în iad? Ce legătură are Crucea sau Maica Domnului cu vrăjitorii? Să nu vă duceți la cei care deschid cărțile, că vă duceți în fundul iadului! Descântătorii, vrăjitorii și fermecătorii toți sunt anatema, despărțiți de Trupul lui Hristos, care este Biserica!

De asemenea, sunt anatema cei care fac descântece cu tunete, cei care vrăjesc cu stelele, alungătorii de nori, vrăjitorii de mațe, cei care vrăjesc cu păsările. Noi le

avem toate în rânduielele Sfântului Ioan Gură de Aur.

Toți sunt fermecători, care iau mana la vaci și la câmp cu puterea drăcească. La aceștia slujesc anumiți diavoli, numiți pitonicești, care ghicesc viitorul, și diavoli arhiconi, care știu Scripturile. Iar cei ce deschid cărțile se cheamă „ghitii”, vrăjitori cu lucruri sfinte, pe limba grecească. Grecii au esența Ortodoxiei. De la greci au luat credința ortodoxă atâtea țări și rușii, care în anul 1988 au făcut mileniul de la încreștinare.

De aceea vă spun să nu primiți în casa voastră vrăjitori, țiğănci cu ghiocul, cu cărțile de joc; să nu-ți vină să-ți ghicească și să te înșele. Ia un ciomag și zi: „Fugi, diavole! Pleacă din jurul casei mele!”

Să nu vă înșelați, că nici o legătură nu are lumina cu întunericul.

Ai văzut pe marele Apostol Pavel, când a intrat în orașul Filipi. Conducătorul orașului Filipi avea o vrăjitoare „ghitie”. Știți voi ce înseamnă ghitii? Sunt diavoli pitonicești și spun ce are să fie mâine, poimâine; ei ghicesc viitorul.

Era o fată fecioară în Filipi și a intrat un diavol în inima ei. Când intra în inima ei diavolul pitonicesc, care ghicește viitorul, ea făcea mare venit stăpânilor săi.

Iar când a intrat Apostolul Pavel cu Sila în orașul Filipi, satana a cunoscut că sunt Apostoli și a început să strige prin fata asta: „Acești oameni sunt de la Dumnezeu și ne vestesc nouă calea mântuirii!” Auzi cum a spus adevărul?

Și cum făcea această fiică stăpânită de diavoli? Avea un scaun cu trei picioare și stătea pe el; pe dedesupt intra diavolul și ea stătea până se umplea de duh pitonicesc

și spunea cele viitoare - adică ce o să fie peste un an, peste o lună - și câștiga pentru stăpâni, că era slujnică la stăpâni, și făcea mare câștig domnilor ei.

Dar Pavel Apostolul a spus: în numele lui Iisus Hristos îți spun: Taci și ieși dintr-însa! Nu-i nevoie să ne vestească pe noi diavolul.

Ea a căzut pe spate și a rămas ca moartă. Și a ieșit dracul acela din fiică și a rămas bolnavă și a vindecat-o Pavel. S-au dus repede slugile la mai marele orașului din Filipi: „Uite, au venit doi din aceia de-ai lui Hristos Cel răstignit și, gata, fata dumneavoastră a murit și nu mai poate spune vrăjile și ghiciturile ei!” Dar ea nu murise, ci numai a ieșit dracul pitonicesc din ea. Atunci s-au mâniat stăpânii și au prins pe Pavel și pe Sila și i-au băgat legați

cu lanțuri în temniță, cu picioarele în butuci, și i-au bătut. Iar Pavel și Sila la miezul nopții s-au sculat la rugăciune, cum puteau așa legați, și se închinau. Când se închinau ei, s-a cutremurat temnița, s-au deschis toate ușile și au căzut toate lanțurile de pe ei; iar cei care păzeau temnița au scos sabia să se junghie. Și Pavel a spus: Nimeni să nu plece! Nu vă faceți seama! Toți suntem aici; și au căzut lanțurile de pe toți deținuții. Voi nu citiți Faptele Apostolilor?

Atunci mai-marele temnicerilor din orașul Filipi, a venit și-a spus: „Domnule, acei doi care i-ați băgat în temniță, care au scos diavolul din fiica dumneavoastră, s-au rugat și s-a cutremurat temnița și s-au dezlegat toți care erau închiși în temniță. Noi era să ne omorâm, crezând

că au scăpat. Iată, am văzut și pe îngerul Domnului care a venit la cei doi Apostoli la miezul nopții și s-a cutremurat temnița din temelii.”

Și a venit mai-marele temniței. Când a văzut pe toți dezlegați, a întrebat:

- Oameni buni, cine sunteți?

- Noi suntem Apostolii lui Iisus Hristos! Noi am scos diavolul din vrăjitoarea aceea care ghicea la oameni, că înșela toată lumea, pentru că avea duh pitonicesc într-însa.

Apoi temnicerul a spus către Pavel: Ia și mă botează și pe mine că și eu cred în Dumnezeuul vostru! Atunci a crezut în Hristos mai-marele temniței cu soția lui și l-a botezat pe el și casa lui. Și au dat drumul la apostoli să predice Evanghelia în toate părțile.

Dar pentru ce i-a băgat pe ei în temniță?

Pentru fiica aceea din care a scos demonul cu care ghicea viitorul. Că diavolii sunt de mai multe feluri: unii sunt vrăjitori, care ajută la vrăjitorii; alții sunt pitonicești, care ghicesc viitorul, și alții sunt arhiconi, care știu Scriptura pe de rost. Aceștia se bagă în oamenii eretici și la sectari și-i fac să înțeleagă Scriptura pe dos, nu așa cum trebuie.

Voi știți că acum la sfârșitul lumii o să iasă înaintemergătorii lui Antihrist și au să facă minuni și semne mari?

Dacă tu acum crezi în acești nebuni și îndrăciți, ce-o să faci când ai să vezi că vine înaintea ta și din paie uscate are să-ți facă pâine caldă; și din viță uscată o să facă să curgă vinul cel mai bun și ai să vezi munții că pleacă?

Vezi sectarii? Sunt înaintemergătorii lui antihrist, că strâmbă credința. Aceștia care

strâmbă dreapta credință sunt înaintemergătorii lui Antihrist, orice sectă ar fi. Păziți-vă de aceștia ca de foc, ca de lucrurile întunericului!

(Ne vorbește părintele Cleopa, vol 3, p.32)

PENTRU CEI CARE GREU PĂTIMESC, CE RUGĂCIUNI SE POT FACE?

Cei care au pătit de pe urma blestemelor trebuie mai întâi să meargă la preoți, pentru ca aceștia să le facă, spovedanie, aghiasmă, și rugăciuni de dezlegare.

De altfel în particular acasă trebuie să facă Acatistul Sfântului Ciprian, să consume zilnic Sfânta Anaforă și Aghiasmă și să fie nelipsiți de la toate slujbele sfintei biserici.

CINE A FOST SFÂNTUL CIPRIAN?

Sfântul Ciprian episcop de Cartagina a fost unul din cei mari mari vrăjitori ai

timpurilor. Acesta putea face cu ajutorul diavolilor tot ce-și propunea. Dar întâmplându-se odată să vină un tânăr la el, și cerându-i să facă vrăji asupra unei fecioare pentru a o lua de soție, vrăjitorul Ciprian a trimis diavoli, la acea fecioară; aceștia însă nu numai o dată s-au întors rușinați, neputând nici măcar să se apropie de ea, pentru că aceasta slujea prin curăție, smerenie și rugăciune lui Hristos Dumnezeu. Ciprian vrăjitorul văzând cât de neputincioși sunt diavolii și cum îi păzește Dumnezeu pe cei ce își fac canonul, s-a lepădat de toate vrăjile și blestemățiile. Astfel prin viețuire sfântă a ajuns să fie hirotonit Episcop de Cartagina.

***DACĂ AM GREȘIT ȘI AM APELAT LA
ASTFEL DE MIJLOACE CE TREBUIE SĂ
FACEM?***

Cei care au căzut în astfel de păcat,

trebuie să se spovedească la preotul duhovnic și să facă canonul rânduit de acesta. Apoi să spună tuturor în ce înșelăciune diavolească au căzut.

DESPRE BLESTEME

CE ESTE BLESTEMUL?

Blestemul este o cerere care se adresează Lui Dumnezeu, sau diavolului, în urma căruia de cele mai multe ori apare o acțiune care urmează a se răsfrânge asupra persoanei, ființei sau obiectului blestemat.

Blestemul este deci acțiunea contrarie binecuvântării, ca urmare a unei neascultări sau a unei abateri grave față de Dumnezeu și de Legile Lui. Iar cei ajunși de blestem se numesc blestemați.

CINE POATE BLESTEMA?

Oricine poate blestema, dar cel ce face acest lucru trebuie să știe că, a arunca un blestem este un mare păcat.

DE CE ESTE PĂCAT SĂ BLESTEMĂM?

Pentru că blestemul este în fapt o predare a persoanei sau a lucrului blestemat în mâinile satanei.

PUTEM SPUNE CĂ NE-A BLESTEMAT DUMNEZEU?

Nu putem spune că ne-a blestemat Dumnezeu; trebuie să știm că Dumnezeu nu face rău nimănui. Răul este în sine lipsa prezenței lui Dumnezeu. Deci ceea ce numim noi blestem de la Dumnezeu este de fapt lipsa prezenței Harului dumnezeiesc. Unde nu este Dumnezeu cu harul

Său, acolo este răul, iar atunci când blestemi un lucru (sau o persoană) nu faci altceva decât să alungi harul lui Dumnezeu din el și să faci loc diavolului.

TOATE BLESTEMELE SE PRIND?

Blestemul are efect doar atunci când este zis din inimă și când are îndreptățire; dar și așa blestemul tot păcat rămâne.

CARE SUNT TOTUȘI CELE MAI GRELE BLESTEME?

Blestemele cele mai grele sunt: blestemul de mamă și blestemul slujitorilor bisericii.

CARE POT FI EFECTELE BLESTEMULUI DE MAMĂ?

Efectele unui astfel de blestem pot afecta în mod direct copiii până la al treilea neam; ei pot pătimi de boli foarte

grele sau asupra lor se pot abate tot felul de nenorociri.

POATE UN SLUJITOR AL SFINTEI BISERICI SĂ BLESTEME?

Un slujitor poate blestema deși săvârșește păcat. De obicei slujitorii bisericii nu apelează la astfel de lucruri, dar, trebuie să știm că în cazul când un credincios amărăște vreun preot atunci își ia asupra lui singur blestem.

De aceea există în rugăciunea de dezlegare din Molitfelnic, această formulă „...sau poate a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată.”

CE TREBUIE SĂ FACEM DACĂ ȘTIM CĂ AM CĂZUT SUB BLESTEM?

Mai întâi trebuie să mergem la cel ce ne-a blestemat pentru a ne cere iertare,

apoi să ne spovedim la un preot care să ne citească rugăciunile de dezlegare.

În concluzie sub orice formă ar fi blestemul rămâne un greu păcat înaintea Lui Dumnezeu.

